

Vargabokor – Morzsák abból, amiket ISTEN VELÜNK (az utóbbi években) is cselekedett!

A **vargabokori** evangélikus – IMMÁNUEL – imaházunk fölszentelése 1990. július 29-én történt: ez a sok lelki alkalomnak otthont adó istentiszteleti helyünk tehát **idén nyáron 20 éves!** Istent dicsóítva, az **Úr Jézus Krisztusban** adott kegyelméért hálát adva, **Szentlelkének** engedve akarjuk ezt a jubileumot **méltóképpen** megünnepelni. Az ünnepre meghívhattuk **Dr. Fabiny Tamás** püspök urat is, és **2010. július 11-én, vasárnap 11 órára** hirdethettük meg az **ünnepi istentiszteletet**.

Isten iránti hálaadással vehetjük számba most mindazt, amit a **lelki élet és közösség** terén **Ő munkált** közöttünk **Szentlelkének Krisztushoz térítő és Őbenne megerősítő hatalma** által az utóbbi évek során is.

A havi két istentiszteleten kívül **különleges jelentőséget adott az Úr** itt az évente megtartott **pünkösdhétfői csendesnapoknak!** Egy-két kiragadott példát hadd említsek:

A **2004. évi** csendesnapra pl. **Horkay László kárpátaljai református püspök** jött el hívásunkra gyülekezetünkbe, hogy a pünkösdi **Lélek** határokön átívelő **kiadásáról** és **Isten országa kincsét** megmutató, **Krisztus szavával megelevenítő erejéről** tegyen bizonyosságot a mintegy kétszázharminc, **igére szomjas léleknek**.

Jó emlékeznünk a **2008. május 12-én** megtartott csendesnapra is, melynek fő témája ez volt: **A Szentlélek a sötétségből Isten szeretetének a világosságába, a Fiúban való hitre hív** (Jn 3,16-21). **Dr. Fabiny Tamás**, egyházkerületünk püspöke nyitó igehirdetésében hangsúlyozta, hogy Isten szeretete nem értékkereső szeretet, mint a miénk; hanem értékteremtő módon szeret minket, s neki üdvterve van velünk: hogy megtérjünk, és új emberré váljunk! Ezt a gondolatot folytatta **Bozorády András**: a Szentlélek döntési helyzetbe hoz, s ajándéka úgy lesz miénk, ha elfogadjuk; az ember ugyan megosztott személyiség, de a Lélek megtisztít; kérjük tehát az Atyát és Ő ad Szentlelket ma is! A Szentlélek azonban meg is ítélt! Ezt az üzenetet az **EKE** fiatalokból álló **akciócsoportja** által előadott jelenet tolmácsolta: mai gondolatokkal is fűszerezve érzékeltették a tanítványok pünkösöd előtti, Jézus és Lélek nélküli állapotát, majd a nagy változást. A jelenethez **Adámi Mária** fűzött rövid igei értelmezést. A mintegy kétszáz fős gyülekezet számára ezután **magam** mondhattam el személyes bizonyágtételemet megtérésemről. Pünkösdkor kereszteltek, ekkor volt a konfirmációm, sőt nyáregyházi lelkészi beiktatásom is (1981-ben)... A lényeg azonban az, hogy 1973. nyarán **Krisztusban számomra is felragyogott a kegyelem, örögi megkötözöttségekből szabadított meg az Úr**; így lettem építésmérnök helyett lelkész... Délután – mint máskor is – három kiscsoportban intenzív beszélgetések zajlottak a nap főtémájáról. Záró úrvacsorai igehirdetésében pedig püspökünk erre hívott fel: Járjunk Krisztus igéjének világosságában! „**Higgy az Úr Jézus Krisztusban!**”

És **örömmel** tekinthetünk vissza a **2009-ben** megtartott **pünkösdhétfői csendesnapra** is, az **Úr Jézus Krisztus** biztató szavának világosságában: „*Ne félj, te kicsiny nyáji...*” (Lk 12,32)!

Fontosnak tartjuk, hogy lehetőleg a **gyermek**ek is találkozzanak itt rendszeresen az evangéliummal! Ezért örültünk, hogy a havi két vargabokori istentisztelet mellett a közbeeső vasárnapokon **Belyus Beáta Ibolya** és **Gálik Marietta** testvéreink 2005 augusztustól 2006. nyaráig **gyermek-bibliaórát** tartottak. Ez a gyermek-alkalom most éppen szünetel ugyan, de szeretnénk, ha **Isten új lendületet** adhatna ennek a szolgálatnak.

Az IMMÁNUEL gyülekezeti ház alkalmas kisebb létszámú **konferenciák, csendeshetek** ill. **-hétvégék** megtartására: így lehetett megrendezni itt több évben is pl. a **Vasárnapi Iskolai Szövetség tanfolyamait, Kertészné Iványi Ágnes** területi VISZ-munkatárs vezetésével. Általában nagyon komoly fiatal csapat vett részt – az egész országból – a **VISZ „nyári misszionárius”** képzésén, és aztán jól szolgálhattak az **Úr Jézus evangéliumával** több helyen is gyülekezetünk területén a **gyermek**ek között: helyben is sor került ilyenkor az ötnapos **gyermekmisszóra** (2007-ben pl. 9-17 gyermek részvételével). **Karácsony** előtt, **Húsvét** előtt és a **pünkösdhétfői** csendesnapon is tartottunk **gyermekmissziós** foglalkozást (melynek szolgálatába **Adámi Márta** is bekapcsolódott). A **2009. nyári 5 napos** gyermek-foglalkozáson **több**en vettek részt, mint az előző évben, **René Bredow** misszionárius előadására ősszel pedig **több mint 40-en** sereglettek össze, nemcsak gyermekek, hanem felnőttek is. Most is készülünk **augusztusban** „*ötnapos gyermekklubra*”.

Az elmúlt években több alkalommal böjti evangélicációt is tarthattunk ezen a helyen: 2005-ben Cselényi László felrázó, ébresztő igehirdetéseit hallhattuk az igazi böjtről, Takaró Károly református lelkipásztor, ny. tábori püspök Jézus Krisztusra mutató evangélicizáló szolgálatára pedig 2007-ben került sor. **Szükséges** lenne viszont, hogy újból legyenek rendszeres bibliórák! Erről beszélgettünk is Veresné Zsuzsa testvérünkkel, s azt szeretnénk, hogy **hamarosan csütörtökönként 17 órai kezdettel – házaknál –** elinduljanak ezek a közösségi alkalmak.

Voltak persze fájdalmas események is az elmúlt évek során:

2002. nyarán az ereszcsatornát lopták le ismeretlen tettesek az imaházról...

2008. június 3-ára virradóra pedig betörték a vargabokori evangélikus imaházunkba.

A kehely kivételével (az vélhetően elkerülte a figyelmüket) elvitték az ezüstnek tudott úrvacsorai készlet több darabját: a kancsót, az ostyatartó dobozt (cibóriumot), az ostyát a köveztetre kiszórva belőle (!), valamint az ostyatartó tálkát (paténát). Ezen kívül ugyancsak elvittek 2 db gázpalackot, vasalót, kávéfőzőt. Megrongálták az elektromos hangszert (csatlakozó kábelét kiszakították és elvitték), a bejárati ajtót, és a villanyóra-szekrényt. A szekrényeket is kinyitogatták, tartalmuk egy részét kiszórták. (A szomszédból egy Mercedes Vito járművet is elvittek, a benne lévő asztalosipari szerszámokkal...) A rendőri intézkedések mellett mi is intézkedéseket tettünk. Az éppen akkor megjelent „Nyíregyháza templomai, kápolnái, imaházai” c. könyvben közölt vargabokori fotóit Fodor András CD-n rendelkezésünkre bocsátotta; és így az oltárról készült képet – melyen jól látható az úrvacsorai készlet – rövid értesítéssel együtt Garai András föltette személyes internetes honlapjára. Másnap este kaptuk a jó hírt, hogy a kegytárgyakat elrejtették a tolvajok, de valaki megtalálta, így hiánytalanul – bár sérülten – megvannak (és június 5-én a gépjármű is megkerült a szerszámokkal)! **SOLI DEO GLORIA! Az ÚR le is leplezte a betörőket**, és azt kívánom, hogy **szembesítse őket – üdvösségükre! – Krisztus keresztségével!** Az úrvacsorai edényeket azután ötvös mesterral megjavíttattuk (közben kiderült az is, hogy nem ezüst, hanem csak ezüstözött alpaka az anyaguk).

Idén – az ünneplésen kívül – a javításra szoruló fűtésrendszer is (a tönkrement kazánnal) okot adott arra, hogy már január végén kibocsássuk adománygyűjtő felhívásunkat és ívünket! Köszönet minden adományért és elvégzett munkáért: hiszen az utóbbi hetekben megint rengeteg dolog történt, és megszépült az imaház!

Körzeti felügyelőnket, Veres Jánosné testvérünket – éppen a vargabokori imaháznál – 2010. február 21-én súlyos baleset érte: már hosszabb ideje nincs a kórházban, egyre jobban tud mozogni, de felgyógyulása még eltart egy ideig. **Hála az Úrnak, aki megőrizte**, de Testvéreinket továbbra is kérjük az érte való imádságra!

Megoldást kell találni az imaház és környezete közösen végzendő rendbentartására: szükség van fiatalabb gyülekezeti „erőkre”, akik – egymás között beosztva – vállalják a munkát! „Szolgáljatok az Úrnak örömmel” (Zsolt 100,2a)! Kérjük és várjuk a támogatást, a szolgálatvállalást, főképpen pedig az Úr igéjének megbecsülését!

Annak idején a gyermek-bibliakörösök választottak nevet az imaháznak: így lett IMMÁNUEL az elnevezése. Ez a név azt fejezi ki, hogy **Krisztusban velünk az Isten!** (Vö. Mt 1,23!) Ezzel kapcsolatban hadd álljon itt egy bátorító szakasz Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza c. könyvéből (a július 1-jei áhítat egy szakaszát idézem): „Ha Isten velünk van, a legjobb társaságban vagyunk, még ha szegények és megvetettek vagyunk is. Ha Isten velünk van, mindig van elegendő erőnk, mert az Úrért dolgozni sohasem megerőltető. Ha Isten velünk van, mindig biztonságban vagyunk, mert semmi sem árthat annak, aki az Ő árnyékában lakozik. Micsoda öröm az számunkra: Isten nemcsak most van velünk, hanem mindig velünk lesz. Velünk, családjainkkal, gyülekezetünkkel. Jézus neve, Immanuel, is azt jelenti, hogy velünk az Isten. Vajon nem az mindenek felett a legjobb, hogy Isten velünk van? Ezért nincs okunk a félelemre, inkább örüljünk és reménykedjünk. Krisztus ügye halad, az igazság fog győzni, mert az Úr azokkal van, akik Ővele tartanak.”

Egy kedves énekünknek (Ev. Ékv. 284) a mostani énekeskönyvünkéből kimaradt utolsó versszakával zárom ezeket a sorokat: „Legyen másnak nyereség / A világnak barátsága; / Ránk legnagyobb tisztesség / Jézusunknak társasága. / Ki elvette halálunkat, / S megszerezte váltságunkat!” – Szeretettel biztatom Testvéreimet – **az értünk megfeszített és feltámadott és eljövendő Úr Jézus Krisztus nevében** – alázatos, hálás, **Isten kegyelmének dicsőségét tükröző életre:**

2010. július 11.

Adámi László
evangélikus lelkipásztor